

La riera d'Argentona desemboca al mar entre Mataró i Cabrera de Mar

Un aquífer de Mataró aboca contaminants al Mediterrani

Un estudi detecta 92 compostos tòxics a la riera d'Argentona

FEDE CEDÓ
Mataró

L'Institut de Diagnòstic Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA-CSIC) i la Universitat Politècnica de Catalunya-BarcelonaTech (UPC) han dut a terme l'anàlisi més exhaustiva fins ara de contaminants emergents en un aquífer costaner, en una zona experimental situada a la riera d'Argentona, a la costa del Maresme. L'estudi, publicat a la revista *Journal of Hazardous Materials*, ha identificat 92 contaminants emergents a l'aquífer, dels quals 44 arriben al mar Mediterrani, tot i que en concentracions més baixes, de manera que també queda demostrat el gran poder de degradació que tenen els aquífers sobre diversos compostos tòxics. Els autors proposen que alguns d'aquests contaminants puguin servir com a traçadors per entendre més bé el procés de descàrrega de l'aquífer al mar, cosa que ajudaria a gestionar més bé aquell recurs hídric.

Els contaminants trobats són molt variats, des d'additius del plàstic, compostos químics industrials, biocides, medicaments o productes d'higi-

ene personal. De totes aquestes substàncies, els autors en destaquen sis de perfluoroalquilades d'ús habitual en molts productes (revestiments, vernissos, sabates o mobles) i dos fàrmacs, ja que són compostos molt persistents.

Els investigadors indiquen que aquests contaminants poden arribar a l'aquífer de diverses maneres, per exemple, a través de la infiltració d'aigua de la riera mateixa cap al subsol.

De l'estudi també destaca la capacitat dels aquífers per degradar contaminants de manera natural

"Aquesta aigua presenta una concentració de compostos persistents més gran, ja que les aigües superficials són més vulnerables a la contaminació que les subterrànies", explica Albert Folch, investigador de la UPC i coordinador de la zona experimental desenvolupada per a l'estudi d'aquífers

costaners. "D'altra banda, la pluja, al seu pas per la ciutat, arrossega compostos tòxics que poden arribar a filtrar-se al subsol. I, finalment, també es deu a les possibles pèrdues del clauveram i de les canalitzacions que porten les aigües tractades de les depuradores", explica Folch.

De l'estudi destaca la capacitat dels aquífers per degradar contaminants de manera natural, ja que "són sistemes molt reactius", apunta Jesús Carrero, investigador de l'IDAEA-CSIC. La presència de substàncies químiques en aquests sistemes pot tenir un impacte en la vida aquàtica i la salut humana, fins i tot en nivells de concentració baixos. Així doncs, tant des del punt de vista ambiental com de la salut humana, és fonamental caracteritzar la presència i destinació dels contaminants emergents als aquífers.

Els autors conclouen que la capacitat d'aquestes tècniques analítiques per identificar contaminants químics emergents pot servir per traçar l'origen de l'aigua subterrània que arriba fins als aquífers costaners, com també els processos de contaminació i degradació que poden patir.●

El Fòrum Gastronòmic de Girona s'acostarà al client final

SÍLVIA OLLER
Girona

El Fòrum Gastronòmic de Girona, que se celebrarà del 18 al 21 de març, s'obre aquest any al gran públic amb demostracions culinàries, degustacions i ponències al mateix centre de la ciutat. Per primera vegada, cuiners, enòlegs, sommeliers i productors

sortiran durant dos dies del recinte firal per formar el consumidor en diferents aspectes, com ara la nutrició, la sostenibilitat o el producte de proximitat. L'epicentre d'aquesta activitat serà la plaça Catalunya, que comptarà amb una quarantena d'expositors.

És una de les principals novetats d'aquesta edició, que s'amplia un dia més i que incidirà en l'auge del producte vegetal en l'oferta gastronòmi-

ca actual. Entre els xefs reconeguts per la Guia Michelin, en aquesta edició hi haurà els germans Roca, els germans Torres, Paco Pérez, Fina Puigdevall, Martina Puigvert, María José Sanromán, Rodrigo de la Calle, Ricky Saward o Loïc Villemin, entre d'altres, que explicaran la seva relació amb les verdures i les hortalisses. Una relació que, tal com va recordar ahir el sommelier Josep Roca, ha variat. "El gran canvi a la cuina dels últims deu anys és la mirada d'encant observant un enciam que no havíem tingut mai", va assenyalar, i va demanar de pagar als agricultors el que es mereixen.●

El punch de Catalunya

Albert Gimeno

En la comparació recurrent, eterna, entre Barcelona i Madrid ha aparegut recentment una altra dada que hauria de preocupar els nostres governants catalans i barcelonins. Catalunya, segons publicava ahir *La Vanguardia*, té un saldo negatiu en la permanència d'empreses a la comunitat –en té 181 menys que l'any passat–, mentre que Madrid registra un saldo positiu de 191 noves incorporacions. A Catalunya encara hi ha més empreses que presenten els seus comptes, un 20,1%, mentre que Madrid n'atresora un 19,1%, però el ritme d'interès dels empresaris per pertànyer a un territori es va decantant clarament per altres opcions que no són a la vora del Mediterrani.

La realitat dels números acompanya la percepció generalitzada que o les coses canvien o continuarem mantenint un ritme de col·lisió amb l'emprenedoria i el vigor empresarial, claus perquè un territori sigui competitiu. En termes futbolístics podríem dir que Catalunya encara té una mica més de possessió de pilota però que Madrid té més punch. I aquesta és la qüestió: què preferim? Tenir possessió o guanyar? Sens dubte una cosa pot ser conseqüència de l'altra (a aquest ritme la xifra de tenir més empreses que ningú també es ressentirà), però desatendre un indicador tan important com l'interès del capital seria tancar els ulls davant d'una realitat cada vegada més aspra.

La Generalitat es va justificar adduint que

O les coses canvien o continuarem mantenint un ritme de col·lisió amb el vigor empresarial

la diferència negativa era més petita que en altres anys. No és temps de buscar atenuants perquè l'opinió pública no critiqui més del que ho fa, sinó de fer un pas endavant a l'hora de revertir els invents del TBO per tornar a ser grans i tornar a merèixer confiança. A l'aventura política de Catalunya dels últims anys també s'hi ha d'afegir la incommutat que la política municipal ha tingut per a moltes empreses i aquest intent contumaç d'acabar convertint Barcelona en una vila amb decorats de cartó pedra en lloc de reimpulsar-la com l'urbs que va ser i que hauria de tornar a ser; de convertir-la en una plàcida localitat amb el sufix *sur mer* o d'accelerar en l'aposta de les noves indústries i les noves capacitats. O carn o peix. I per això cada vegada queda menys temps de reacció.

No es tracta que la ciutat no pugui tenir el seu encant costumista, amb innumbrables espais per al passeig i per a la legió de *flâneurs* que es freguen les mans. Però això no ha d'avortar iniciatives que atorguen vigor, guanys i pòsit a una ciutat perquè sigui guanyadora i que haurien de ser la primera opció per als governants. Més empleats i menys *flâneurs*, i això que les grues i les excavadores que violen la ciutat no permeten ni el confort d'aquests passejants sense rumb.●